

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Handelsministeren (Tyge Rothe): Under 20. Oktober forrige Aar blev der af Handelsministeriet nedsat en Kommission med den Opgave at undersøge Spørgsmaalet om Betydeligheden af at indføre et offentligt Tilsyn med Forsikringsselskaber, der ikke i Forvejen er et saadant Tilsyn underkastet, og eventuelt at udarbejde et Udkast til en Tilsynslov. Indenfor Kommissionen, der i Vinterens Løb allerede har afholdt en Række Møder, blev der ret hurtigt fra forskellig Side gjort gældende, at man ikke saa sig i Stand til at tage Stilling til de Kommissionens forelagte Spørgsmaal, medmindre der skabtes Lovhjemmel for Indhentelse af de fornødne Oplysninger. Jeg ved meget vel, at der blandt Kommissionens Medlemmer til at begynde med herskede delte Meninger med Hensyn til Spørgsmaalet om ved Lov at paalægge samtlige Selskaber udenfor det offentlige Tilsyn en Pligt til at give disse Oplysninger, men de derom førte Forhandlinger har dog resulteret i en enstemmig Indstilling til Ministeriet fra Kommissionen om at søge en saadan Lov gennemført, og jeg maa derfor være berettiget til at gaa ud fra, at de Betænkeligheder, der har været gjort gældende, er bortfaldet. Kommissionen udarbejdede altsaa et Udkast til en Lov og angav samtidig gennem et Udkast til en Række Spørgeskemaer, der ledsagede Indstillingen, og som findes aftrykt som Bilag til det foreliggende Lovforslag. Arten og Omfanget af de Oplysninger, man tænkte sig at afkræve Selskaberne. Stillet overfor en saadan Indstilling fra Kommissionen har jeg ment at burde efterkomme dette Ønske, saa meget mere som det ogsaa i Indstillingen udtales, at det har vist sig umuligt ad privat Vej at tilvejebringe de ønskede Oplysninger, og jeg fremlagde derfor i Februar Maaned i det andet høje Ting et Lovforslag, der var enslydende med det af Kommissionen foreslaaede.

Ved Behandlingen af dette Lovforslag i det andet høje Ting blev der fra konservativ Side udtalt nogen Betænkelighed ved at paalægge Selskaberne denne Oplysningspligt, idet man bl. a. mente, at de af Kommissionens Medlemmer, der var praktiske Assurandører, gennem Oplysningerne kunde faa et Indblik i Konkurrenternes Forhold, hvad man maatte finde uheldigt. Jeg svarede herpaa, at efter min Mening frembød Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det var affattet — og hvoraf det bl. a. tydelig fremgik, at det med Hensyn til, hvilke Oplysninger Kommissionen kan kræve, i sidste In-

stans er Handelsministeriets Skøn, der er afgørende —, tilstrækkelige Garantier mod Misbrug, og jeg føjede til, hvad der ikke staa i selve Lovforslaget, at det er min Hensigt for det første at lade alle Oplysninger indsende til Handelsministeriet og dernæst at lade dem bearbejde statistisk der, forinden de videresendes til Kommissionen. Jeg havde ogsaa det bestemte Indtryk, at med disse Udtalelser var man fra konservativ Side tilfreds. Den socialdemokratiske Ordfører i Folketinget rejste nogle Indvendinger mod Kommissionens Sammensætning, et Spørgsmaal, der jo maatte siges at ligge noget udenfor den foreliggende Sag; han ønskede bl. a. Rigsdagen fyldigere repræsenteret i Kommissionen. Jeg tog straks til at begynde med nogen Afstand fra Tanken om en saadan Udvidelse af Kommissionen og begrundede det navnlig med mit Ønske om ikke at gøre Kommissionen større og mere tungt virkende end højst nødvendigt samt med, at det laa udenfor min oprindelige Tanke at give Kommissionen et parlamentarisk Tilsnit. Da Spørgsmaalet imidlertid ogsaa blev rejst indenfor Folketingsudvalget, udtalte jeg ved anden Behandling, at jeg ikke mere skulde modsætte mig det, og at jeg ogsaa mente at have fundet en Udvej, der kunde være tilfredsstillende for alle Parter. Lovforslaget blev saa vedtaget i Folketinget med en lille Tilføjelse om, at Statsanstalten udtrykkelig skulde nævnes blandt de Selskaber, som var undtaget fra Undersøgelsen, en Ændring, som jeg havde meget let ved at tiltræde, da det aldrig havde været hverken min eller Kommissionens Hensigt at inddrage Statsanstalten under Kommissionens Arbejde.

I den Skikkelse, hvori Lovforslaget saaledes blev vedtaget i Folketinget, har jeg herved den Ære at forelægge det for dette høje Ting, og jeg haaber, det maa blive modtaget med samme Velvillie som i Folketinget og nyde hurtigt Fremme.

M. C. Jensen: Efter den udførlige Redegørelse, som den højtærede Handelsminister har givet for Lovforslaget, er der egentlig ikke, synes jeg, ret meget at sige. Jeg har den Ære at være Medlem af den Kommission, der har til Overvejelse, hvorvidt det maatte formenes rigtigt at indføre et Tilsyn med Forsikringsselskaber, og uden i øvrigt at komme ind paa Kommissionens Arbejde skal jeg blot nævne, at man indenfor Kommissionen straks var klar over, at det vilde være ganske umuligt at naa videre i Arbejdet, før man havde Kendskab til de forskellige Forsikringsselskaber, der findes